

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM 2023. OKTÓBER (MINDSZENT HAVA)

Halottak hónapjának nevezzük a novembert, mert a hónapot szeretteink sírjának fölkeresésével kezdjük. Egész hónapra egy kicsit a rájuk való gondolás nyomja rá bélyegét.

De baj lenne, ha csak az elválás szomorúsága szomorítaná szívéinket.

Isten Igéje nem hagy kétséget afelől, hogy ők nem haltak meg, csak távol élnek tőlünk. Olyan ez, mint amikor valaki külföldre megy, talán több hónapra, vagy évre, az itthoniak hiányolják, de várják, egyszer csak megérkezik. És akkor nagy az öröm az újra találkozásnál.

Hallottuk a Makkabeus testvérek hősiességét, amikor hit-tagadásra akarták őket kényszeríteni. Nem félnek sem a kínzásoktól, sem a haláltól, mert ott van a szívükben Isten ígérete: „Földi életünket elveheted, de a mindenség királya feltámaszt minket az örök életre...”

Vagy a másik hitvallása: Odanyújtja kezét, nyelvét ezzel a meggyőződéssel: „Az Ég adta, de törvényeiért kevésbé veszem. Remélem, újra visszakapom tőle.”

A negyedik is hasonló módon vall: „Vigasztaló nekünk ember-kéz által veszni el, „ha belekapaszkodunk abba az Isten adta reménybe, hogy ő feltámaszt minket.”

Az Úr Jézussal is kötekednek a szadduceusok. Kik ők? Gyakorlatilag hitetlenek, a római elnyomók teljes kiszolgálói, mert az az érdekük, anyagi jólétük biztosítása. Ők tagadták a feltámadást, tagadták a halál utáni életet. De azért nyugtala-

Megholtjaink is élnek

nítja őket is a kérdés. Azért kötekedésük során is ezt a kérdést feszegetik, lehetséges, hogy van, de hogyan lesz, ha van a feltámadás?

get velük, engedi, hogy megérintsék, sőt együtt eszik velük, hogy meggyőzze őket, ő az valóságban. De teste megdicsőült. Nem úgy támadt fel, mint azok,

Jézus adja meg a magyarázatot nekik is, nekünk is. Nem azt jelenti, hogy visszatérünk a földre, és folytatjuk ott, ahol abbahagytuk. Nem ugyanolyan lesz életünk módja, mint e földön. „Nem nőülnek, férjhez nem mennek, úgy élnek, mint Isten angyalai.” Fölösleges képzelődnünk, milyen is lesz Isten országában élnünk, és a feltámadás után. Egyetlen garancia az ősi vágyakozásra Jézus élete és feltámadása. Amint Krisztus feltámadt, úgy támadnak fel azok is, akik hozzá tartoznak.

A Feltámadt Krisztusban példát, mintát ad nekünk az Isten. Az apostolok ámulnak, amikor megjelenik nekik. Zárt ajtónkon keresztül, majd újra eltűnik szemük elől, de beszél-

akiket Jézus feltámasztott (inkább azt mondanám újra élesztett). Hiszen akár a Naimi özvegy fia, akár Jairus kislány, vagy a 4 napig sírban nyugvó Lázár, később újra meghalt, és a feléledése után a halálig ugyanúgy éltek, mint azelőtt.

Jézus nem feléledt, hanem megdicsőült. Teste, amelyet összetörtek a korbácsolással, kezei, lábain a szegek helye nem vérzik, fáj, de nyoma látható, mint a forradás a sebek helyén. Nem e földi életben él 40 napig sem. Többször megmutatja magát, hogy meggyőzze a kételkedő tanítványokat arról, hogy ő VALÓBAN ÉL! De ez a megdicsőült élet elkápráztatja őket, és felfedezik, hogy ez nem a megszokott földi élet kezei között zajló jelenség, ezért

borulnak le előtte, és mint Tamás, megvallják: „En Uram, én Istenem!”

Testvérek! Vallásosságunknak, hitből fakadó áldozatainknak semmi értelme nem volna, ha nem lenne valóság a halált követő örök élet... és a Jézus ígérte feltámadás.

Azért mondta már Pál apostol: „Ha csak ebben a földi életben reménykedünk, szerencsétlenebbek vagyunk minden más embernél.” Hiszen álomért, képzelődés miatt kár lenne bármi földi örömről lemondanunk. Benne van zsigereinkben az örök élet vágya, az élni akarás. Nem véletlen. Isten oltotta belénk azzal, hogy az örökkévaló Isten, az Élet Urának keze nyoma rajtunk van.

Ne csak a szeretteink halálára gondoljunk, hanem arra a találkozásra, amikor mi is átlépjük a földi élet kapuját, és Isten országába, az Élet hónapba érkezünk. Ők várnak ránk, mint messzire elutazókra az otthon maradtok.

A halál körüli bizonytalanság, kételyek között köszönjük meg Istennek, és küldöttjének, Jézus Krisztusnak, hogy Kinyilatkoztatta örök tervét, és ezt szent Igéje, a Szentírás által ma is megismerhetjük.

Az örök élet, és megdicsőülés reménye tegyen bennünket erőssé a földi küzdelmek között, hogy az Isten ígéretébe vetett hit és remény méltóvá tegyen bennünket az örök életre és dicsőséges - ne szégyenletes - feltámadásra. Ámen.

Érsekvadkert 2016.

A. atyától

Fotó: Kristók J.

A rózsafüzér Királynőjének ünnepe

Október 7-e Rózsafüzér Királynője, más néven Olvasós Boldogasszony napja. E háláünnepen Mária közbenjárásáért, Isten segítségéért imádkoznak a keresztyény hívek. Az olvasó imádkozása a domonkos szerzeteseknek köszönhetően a XV. század folyamán nyerte el mai formáját. Mária e jeles ünnepét V. Piusz pápa (1566–1572) rendelte el a lepantói csata emlékezetül, először Győzelmes Boldogasszony néven.

A szentolvasó imádkozásával, az Istenszülő iránti tiszteletünket kifejezve Jézus életéről elmélkedünk, megváltásunk titkaira emlékezünk. Máriával együtt újra megerősíthetjük az igent Isten akaratára.

Adventtől Jézus megkeresztelésének ünnepeig elsősorban az örvendetes titkokat, nagyböjt folyamán a fájdalmas titkokat, a húsvéti időben a dicsőséges titkokat imádkozzuk. Az év többi részében felosztjuk a titkokat: hétfőn és szombaton az örvendetes, kedden és pénteken a fájdalmas, szerdán és vasárnap a dicsőséges titkokat mondjuk, míg a „világosság titkait” csütörtökre javasolja a Szentatyá.

A rózsafüzér négy forrásból eredeztethető: a zsoltározás, a Miatyánk, az Üdvözlégység és az imaláncok határozták meg kialakulását – ezekből adódott össze körülbelül a XV. században a ma ismert ró-

zsafüzér.

A XIII. században sok szerzetesrendben imádkozták a zsoltárokat, néhány helyen mind a százötven zsoltárt. Azok a barátok, akik nem tudtak olvasni, százötven Miatyánkot mondtak a zsoltárok helyett. A hagyomány szerint Szent Domonkos kapta azt az üzenetet, hogy az Üdvözlégységet imádkozzák százötvenszer a Miatyánk helyett.

A rózsafüzér kezdetben tehát százötven Üdvözlégységből állt, de az Üdvözlégységnek csak az első, szentírási részét mondták. IV. Orbán pápa 1261-ben hozzáadta Jézus nevét.

A XV. században a Rajna-völgyi karthauzi szerzetesek minden Üdvözlégységhez hozzárendeltek egy titkot Jézus életéből, ami elmélkedésre, szemlélődésre indította az imádkozókat. Többnyire csak ötven Üdvözlégységet mondtak, és így ötven titkot soroltak fel. Egyes listák százötven titkot tartalmaznak. A karthauziak a rózsafüzérrel az őskeresztyény pusztai remeték szokását követték, akik egy-egy zsoltárt imádkoztak el együtt, majd csendben térdelve vagy leborulva azon hosszasan elmélkedtek, és a végén az előljáró összefoglalta az egyéni imákat (zsoltárkollekták). A karthauziak közösen elmondták az üdvözlégység első részét, Jézus nevéhez hozzáfűzték a megfelelő titkot, és azon

hosszasan egyénileg elmélkedtek, szemlélődtek.

Porosz Domonkos az ötven Üdvözlégységet (Quinquagena) tizedek-

sának elterjedéséhez.

A Dicsőség és az apostoli hitvallás, valamint az öt tizedet megelőző három Üdvözlégység az isteni erényekkel

az imádságnak, Szent V. Piusz pápa kezdeményezésére, aki 1568-ban hivatalosan jóváhagyta a rózsafüzért.

1572. október 7-én szintén V. Piusz vezette be ünnepét Győzelmes Nagyasszonyunk tiszteletére, az 1571-es lepantói tengeri ütközet emlékére. A pápa a lepantói győzelmet az egész keresztyény világ a rózsafüzér-imádságnak, illetve a Szűzanyának tulajdonította. Szent V. Piusz, a csatát segítő, a rózsafüzért imádkozta; közben látomása volt: a győzelmet látta. Délben valóban megfordult a szél, a füstöt a törökökre vitte, így a keresztesek győztek.

XIII. Gergely 1573-ban a Legszentebb Rózsafüzér elnevezéssel október első vasárnapjára helyezte át az ünnepet azon templomok és kápolnák számára, ahol rózsafüzér-oltár volt. Savoyai Jenő 1716-ban kivívott péterváradai győzelme emlékére, ahol szintén a rózsafüzér imádkozása segítette a győzelmet, XI. Kelemen pápa (1700–1721) az egész egyházra kiterjesztette. XIII. Leó pápa 1887-ben megemelte az ünnep rangját, s a domonkos miseszövegeket tette általánossá. Szent X. Piusz pápa 1913-ban visszahelyezte az ünnepet október 7-re.

A Rózsafüzér Királynője nevet 1960-ban adta XXIII. János pápa e jeles Mária-ünnepnek.

(Magyar Kurír)

re osztotta, s ezen imádságot rosariumnak, vagyis Mária rózsakoronájának nevezte el.

Alanus de Rupe, domonkos szerzetes Douaiban 1468–70 körül megalapította a Rózsafüzér Társaságot, amely nagyban hozzájárult a szentolvasó imádkozá-

skapcsolatban a tridentin zsinat után, a XVI. században került a rózsafüzérhez; titkainak számát lecsökkentették: így lett minden tizednek egyetlen titka.

Az üdvözlégység második része – Asszonyunk, Szűz Mária... – csak később lett része

Veszedelemes dolgok

Van néhány veszedelemes dolog, amivel nekünk, a harmadik évezred keresztényeinek szembe kell néznünk: vallásosság a Szentlélek nélkül, hit a Szentlélek nélkül, közösség a Szentlélek nélkül, küldetés a Szentlélek nélkül. Pünkösöd ünnepén, a Szentlélek eljövételének a napján tudatosítsuk magunkban ezeket a veszélyeket, hogy el tudjuk azokat kerülni és a Szentlélek által mutatott úton tudjunk járni.

Sokan úgy akarnak vallásosak lenni, hogy majd ők szépen kiválogatják, hogy a különböző vallási megnyilvánulások közül mi az, ami nekik tetszik és mi az, ami nem. Mi az, amire van idejük és mi az, amire nincs. Mi az, amit elfogadnak Isten parancsai közül és mi az, amit nem akarnak megtartani. Gondoljunk csak bele, hogy milyen káosz volna abból, ha Isten mindenkinek a kezébe nyomna két kőtablát, mint annak idején Mózesnek, és elkezdené mondani nekünk az ő tíz parancsát. Mi viszont nem írának le mindent, hanem csak azt a hárm-at-négyet, amit könnyebbnek gondolunk. Az első rendben van, ő a mi Istenünk, neki szolgálunk, elfogadjuk, felírjuk magunknak. Aztán jön a második: Isten nevét hiába ne vedd! Néha kicsúszik a számon egy kis káromkodás, tiszteletlen beszéd, na jó, leírjuk, de azért tegyük zárójelbe. Aztán harmadikként jön az Úr napjának, a vasárnapnak a megszentelése. Akik itt vannak a vasárnapi misén, azok valószínűleg felírják ezt a parancsot, de akik nincsenek itt, azoknak a kőtablájáról hiányozna. Nem folytatom tovább a többi parancssal, de mindenki végiggondolhatja, hogy ha szabad választás kérdése volna, akkor melyiket vésné a kőtablájába. Azt hiszem, sok embernek elég volna egy vagy egy

fél kőtábla is. Vagy mi történne akkor, ha valaki vásárolna magának egy új Bibliát, aztán elkezdené kitépni belőle azokat a lapokat, amelyeknek az üzenete nem tetszik neki vagy nem tartja fontosnak. A Bibliák elég vastag könyvek, de ha szabad választás kérdése volna, sokan egy vékony kis füzetecskét csinálnának belőle. Tanítson meg bennünket a Szentlélek a hit engedelmességére, Isten parancsainak és tanításának elfogadására! Tanítson meg minket a Szentlélek az igaz vallásosságára!

A második veszély a közösséget és a közösség tagjait fenyegeti. Keresztény emberek vagyunk, akik együtt közösséget alkotunk. Nem azért gyűlünk időnként össze, mert közös az érdeklődési körünk vagy a hobbink, hanem azért, mert a Szentlélek formál minket közösséggé. A szentmise bevezető köszöntésében elhangzik, hogy a „Szentlélek egyesítő ereje legyen mindnyájatokkal!” A szentmise nem egy szentképgyűjtő egyesület tagjainak heti összejövetele! De a Szentlélek nélkül csak az volna! Mindannyiunkat a Szentlélek formál egy közösséggé, ő egyesít minket egymással és Istennel. A szentmise a mi közös istentiszteletünk, ahol együtt imádkozunk, együtt szólítjuk a Mi Atyánknak az Istent. Itt a szomszédunk is, a munkatársunk is és a gyermekünk tanítója is a testvérünk, mert ugyanannak a közösségnek, az Egyháznak vagyunk a tagjai. Kérjük a Szentlelket a mai ünnepen és minden nap, hogy erősítse meg közösségünket!

A harmadik veszély pedig az, hogy a Szentlélek nélkül elfeledkezünk keresztény küldetésünkről. Mennybemenetele előtt Jézus azt a feladatot bízta az apostolokra, az Egyházra és

a későbbi időkben minden követőjére, hogy az ő örömhírét, az evangéliumot terjesszük. Ennek a küldetésünknek csak akkor tudunk megfelelni, ha velünk van a Szentlélek, ő szenteli meg életünket, ő teszi

hitelessé tanúságtételünket és ő tart meg bennünket az igazság útján. Erősítsen meg minket a Szentlélek hitünkben és a hitvalló életben!

© Horváth István Sándor

Az imádságról

Az imádság a léttel való érintkezés, öröme maga a Lét. Azért biztat az Úr, hogy „imádkozzátok szüntelen.” Szava azt jelenti, hogy legyünk valóságosak. A kronosz állandóan áramlik a lesz-ből a volt-ba, ezáltal a van csak látszat, nincs, megragadhatatlan. Ha rábízánk magunkat, lelki semmivé válnánk. Olyasféle emberszabásúnak látszó lényé, aki sehol sincsen, senki mellett nem áll, s ha olykor igen, akkor az a véletlen játéka, valamiért épp oda vetődött. A következő pillanatban már a túloldalon sündörög. Lehet, hogy a középutat keresi, hogy soha ne legyen se itt, se ott? Sehol? Az arany középut a sehovába vezet?

Állapotát tökéletesen fejezi ki ez a gyermekmondóka: „Nem ér a nevem, káposzta a fejem.” Nem ér a nevem, azaz nincsen nevem, következésképp nem is létezem, mert a névtelen ilyen. Kétszeresen ilyen, akinek feje nincs: káposzta ül a nyakán.

A nincs-élet az emberi lélek számára elviselhetetlen. Ezért igazán kár volt testet öltetni. Ezt igen sokan megélték, fölmérhetetlenül

többen, mint ahányan szóba öltöttek. A többiek inkább tudálékos-ságba, úrhatnamságba, klakkba-frakkba.

Egyedül Ő a Valóság, az Egyetlen. A kronikus idő nélkül, kívül múlik, a kairosoz idő bennem telik. Az előbbi iramlík, fogy és enyészik, az utóbbi egyre dúsabb és teltebb lesz. Átjár.

Az imádság Hozzá emel, beszó az Ő idejébe, a valóságba, a Létbe. Ezt nem bírjuk ki hosszadalmasan, és sajnos, nem vagyunk annyira szentek sem, mint Avilai Teréz, továbbá polgári foglalkozásunk sem engedi, hogy a Benső Várkastélyba lakozzunk hosszasan. Viszont egy-egy Lét-sóhaj sorozat szakadatlanul lélegezhető ki- és befelé, s ha néha sikerül, több napra elegendő. Erre találták ki a Jézus imát. Uram, Jézus Krisztus, irgalmazz nekem bűnösnek! Meg a sóhajokat: én Uram, én Istenem! Ha a rózsafüzért mondanánk autóvezetés közben, alkalmasint bajt okoznánk. Kivéve, ha sikerülne felületesnek maradnunk, vagy ha a Valóság kegyelméből nem a fizika, hanem az Ő akarata érvényesülne.

(Czakó Gábortól)

Gitáros szentmise

Szentmise
gitáros zenei szolgálattal
a Szent András
plébániatemplomban:
2023. november 12.,
vasárnap 9:30

ÉRSÉKVADKERTI
GITÁROS ZENEKAR

Szentkúti gondolatok

„Nagyasszonya nemzetünknek, oltalmazd meg népedet, melyet István felajánlott pártfogásra tenéked.

Légy újabb ezer évben nemzetünknek anyja, hogy kegyelme szent fiadnak bűnünk meghaladjá.”

Hagyományainkhoz mény a szentmisét megelőző katekézis volt, amelyben a kismaros

dulunk Istentől (Tegyétek azt, amit a Fiam mond.), kézzel foghatóvá válik az életünk céltalansága, s homály fedi be az isteni képmásra teremtett voltunkat. Ám Isten ennek ellenére

niájában adja meg az emberibb világot az egyénnek és az egyének által alkotott közösségnek (társadalomnak) egyaránt.

Zárszavában a közjó gondolatát járta körül a nővér. Ezt tömören úgy lehet leírni, hogy a közjó olyan dolog, ami az egyénnek és a közösségnek egyaránt jó. Ezt támogatja egyházunk is! Egyébként a közjó csak együtt valósítható meg, ami egyben az emberi kiteljesedés útja is az irgalmasság gyakorlásával, módjának a bennünket követő nemzedékeknek történő átadásával.

Az ünnepi szentmise szónoka Pápai Lajos, nyugalmazott győri egyházmegyei főpásztor volt, kinek tanításából, továbbgondolásként, szintén megosztok néhány gondolatot.

Mióta Szent István királyunk felajánlotta országát Máriának, azóta ünnep e nap számkra. Mit is kérhetünk ma, ezen a szép napon? Azt, hogy imád-

ságos együttlétünk erősítse meg bennünk a hitet a nyugtalan világunk kihívásai közepette is.

Minden ember valamilyen módon keresi az Istent. Ám a kinyilatkoztatásokból egyértelműen látható, hogy az Isten is keresi az embert. Ezért is jött közénk emberi testet öltve a betlehemi jászolban, ami nem más, mint az önzetlen Mária igen által Isten belépése az emberiiség történetébe.

Isten belépett a történelmünkbe. Istent nem lehet hol volt, hol nem volt mese szintjén kezelni. Isten most is itt van köztünk és bennünk. Ezért bátran kérhetjük segítségét és útmutatásait ahhoz, hogy minél több testvérünk induljon el, és érjen célba az istenkeresés útján.

Zarándokcsapatunk a 14 órakor kezdődő litániát követően búcsút vett égi édesanyjától. Búcsúzásunkat követően még pillantást vehettünk az üldözött keresztények termékeiből

Folytatás az 5. oldalon

közel százan zárandokoltunk el Nemzeti Kegyhelyünkre, Mátraverebély-Szentkútra, hogy felelevenítve Szent István királyunk ország felajánlását, mi is kapcsolódjunk Mária igenjéhez.

Az odautazást most is imádság kísérte. Közös reggeli ima, rózsafüzér és Mária énekek szinte pillanattá varázsolták a Nemzeti Kegyhelyre történő érkezést, ahol a beköszönésünk alkalmából azt láthattuk, hogy erre az alkalomra, útmutatásként a ma emberének, a kegysszobor is nemzeti színű ruhába öltözött.

Most néhány gondolatot útravalóként megosztanék az olvasóinkkal abból, amit e zárandokút üzen a ma emberének.

Az első ilyen ese-

cisztercita nővér, Henrietta tárt elé az Egyház társadalmi életben történő szerepvállalásáról, amely mindannyiunk feladata e vajdó világban.

A nemzeti kegyhelyen történő együttlét, a nemzeti színbe öltözött kegysszobor képének tudatában arra kell, hogy felhívja figyelmünket, hogy nekünk mindig Mária mellé kell állnunk, hisz Ő nem más, mint égi édesanyánk. Az édesanyai segítség tudatában, a Szentírás szellemében kell tevékenyen részt vennünk a világ dolgainak alakításában most, itt a béke szígején, nemzeti kegyhelyünkön, és innen határozatérve otthonainkban egyaránt.

Fontos dolog az, hogy tudatosodjék mindannyiunkban az, ha elfor-

sem hagy el bennünket. Szemünk elé tárja a Szentháromságban rejlő szeretet közösséget, mely az emberi szívek mélyén sokszor fel nem ismerten is ott lakozik. Ugye mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy az ember közösségi lény, melynek megvalósulása a jogok és a kötelezettségek harmó-

Szent Hubertusz vadászmise Érsekvadkerten

2023. október 15-én, az érsekvadkerti templomban első alkalommal tartottunk Szent Hubertusz vadászmisét. Sokaknak talán furcsának hatott ez a vadászmise, hisz még nem volt itt ilyen esemény. Magam is, amikor még Szolnokon szolgáltam, nehezen álltam rá, hogy vadászmise legyen a templomban, de végül is a sok évi tapasztalat meggyőzött, hogy nem ördögtől való ez a kezdeményezés itt sem, Érsekvadkerten. Mindenhol vannak hívő vadászok is, a termé-

szet védelme és tisztelete az utóbbi időben igen felerősödött. A nagyon messzi múltból pedig felénk integet Szent Hubertusz igen gazdag tisztelete is. A rendszerváltástól a vadászatban megjelent Szent Hubertusz tiszteletének igénye is. Érdemes megnézni az interneten azt a sok eseményt, ami igazolja Szent Hubertusz jelenlegi gazdag tiszteletét. A zeneirodalomban külön fejezete van a Szent Hubertusz vadászmisék repertoárjának. Nagyon híresek a német, cseh és magyar

vadászmisék. Október 15-én Érsekvadkerten egy ismeretlen német zeneszerző Szent Hubertusz Nagymiséje hangzott el, az Abonyi Kürtegyüttes előadásában. Ez nem koncert volt, hanem a vasárnapi szentmise színesítése azzal, hogy a szentmise állandó részeit szabályszerűen elénekeltük, és hozzátették a kürtösök az oda írt egyes tételeket is. Tehát pl. elénekeltük az Uram, irgalmazz-t, majd elfújták a kürtösök az Uram, irgalmazz-t és ez így ment végig a szentmi-

sén. A Kedves Hívek közül többen nagyon pozitívan értékelték ezt a megoldást, kifejezték, hogy még ilyen eseményen nem voltak, de ez szép volt. Nyilván azok a vadászok, akik már hasonlót átéltek, nekik külön öröm volt mindezt itt, a mi templomunkban is hallani és átélni. A településünk 800 éves évfordulója teremtette meg ezt a lehetőséget, hogy vadászmisét is tarthassunk. Ha van igény és akarás erre a Szent Hubertusz misére a jövőben is, akkor állunk elébe. Az Abonyi Kürtegyüttes tagjai a következők: Garancz Attila, Garancz Tibor, Kártieszi Tamás és Varga Krisztián kürtművész. Mind a négyüket Csáki Kálmán, szolnoki zenetanár nevelte, nemcsak a kürtismeretre, hanem már zenét tanuló gyermekeként is vitte őket a vadászatokra, mert ott bizony még sok más kürtölni

való is van. Ezek a zenészek nagyon nagy szeretettel és odaadással szolgálják a vadászokat és a vadászmiséket kürtművészetükkel. Magam a szolnoki éveimből ismerem őket, és sok szép zenei és emberi emlék fűz össze bennünket. Szent Hubertusz vagy Hubert 656 körül született. A hagyomány szerint az előkelő származású Hubert könnyedebb életet élt, nagyon szeretett vadászni. Egy nagypénteken, vadászat közben egy szarvast látott, az agancsai között kereszttel, és hangot is hallott, ami felszólította a megtérésre. Ez a megtérés be is következett, majd Szent Lambert tanítványa lett. 703-ban vagy 705-ben lett Szent Lambert utóda a maastrichi püspökségben. Egyházmegyéjének területén az utolsó pogányokat is megtértette. Hubertusz a vadászok, lövészcéhok, erdészek, kohászok, csengettyűkészítők, mészárosok, szűcsök, tímárok, matematikusok, látszerészek és fémmunkások védőszentje. Sőt a kutyaharapás és kígyómarás ellen is kéri oltalmát. Liturgikus ünnepnapja november 3-án van. Híres mondása: „Az igazi vadászat nemessé tesz!”

Máthé György
plébános atya
Fotó: Kristók
János

nyíló kiállítás és vásár megnyitójára is. Az ünnepi alkalmat Azbej Tristan államtitkár úr nyitotta meg. A megvásárolható tárgyak a Jordán Karitászközreműködésével kerültek Szentkútra, hogy az értékesítésükből befolyt összeggel is támogathassuk az üldözött keresztény testvéreinket.

Zárszóként szinte ideillik Keresztény Élet október 8-i számában olvasható ima, amit a következő sorokban idézve mondandóját megélve szolgálhatja ezen ünnep üzenetének napja-

inkban történő megvalósulását.

„Isten, ki a Szeplőtelen Szűz Mária közbenjárására nemzetünket végtelen sok jótétéménnyel halmozta el; engedd kegyesen, hogy Szent István király kezdeményezéséből Nagyasszonyunknak magasztalunk és Pátrónánknak tisztelünk e földön, annak örökké tartó társaságában örvendezzünk az égben. A mi urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.”

Szentkút, 2023. október 8.
emjé, Fotók: Kristók J.

Mitől lesz bölcs vagy balga az időtöltésünk

Egyik vasárnap a következő hirdetés jelent meg a templom ajtaján: „Annak érdekében, hogy jövő vasárnap minden hívő el tudjon jönni a szentmisére, megszervezzük a különleges, kifogások nélküli vasárnapot. Ágyakat helyezünk el a sekrestyében mindazok számára, akik azt szokták mondogatni, hogy „a vasárnap az egyetlen nap a héten, amikor kialhatom magam”. Lesz egy puha fotelokkal ellátott különleges szekció azoknak, akik túlságosan kényelmetlennek találják templomunk padjait. Szemcseppeket osztogatunk azoknak, akiknek a szeme túlságosan elfáradt az éjszakai tévézéstől. Meleg takarókkal látjuk el azokat, akik szerint a templomban túl hideg van, illetve ventilátorokkal azokat, akik szerint túl meleg. Üres lapokat készítünk azoknak, akik listát akarnak készíteni azokról a személyekről, akik „mindig a templomban vannak, de sokkal bűnösebbek a többiekénél”. Rokonokat és barátokat kérünk fel a háziasszonyok segítségére, akik nem tudnak egyszerre templomba menni és reggelit készíteni. „Már adtam” feliratú jelvényt osztogatunk azoknak, akiket az adománygyűjtés tartana távol. Az egyik templomhajóba fákat és virágokat telepítünk azok számára, akik csak a természetben találják meg Istent. Orvosok és ápolónők állnak azok rendelkezésére, akik rendszeresen és kizárólag vasárnap betegednek meg. Hangerősítőket szerezünk fel azoknak, akik nem hallják a prédikációt, és esetleg ezért nem jönnek templomba, és fülugót kaphatnak, akik túl hangosnak találják. A templomot karácsonyi égőkkel és húsvéti virágokkal díszítjük fel azokra gondolva, akik eddig csak így látták.”

Isten az örökkévalóságot adja nekünk. Mi miért nem tudunk adni Neki egy-egy órácskát?

Kifogások... milyen jól ismerjük őket! Mennyit hallunk belőlük! Ennél már csak egy valami lehet rosszabb: ha mi magunk gyártunk kifogásokat! És főleg, ha azt Istennel szemben tesszük! Az evangélium arra biztat bennünket, hogy bölcsen használjuk fel az időt, amely itt a földön életünk keretétül adatott. Mindenki sok mindenre tudja, tudná használni az idejét: de ezek közül mi az, ami

valóban fontos, amit semmiképp sem érdemes elmulasztani, s mi az, ami elhanyagolható? Bizony, egyre nehezebb eldönteni!

Valóban, ha jól belegondolunk, valakinek a bölcsességét vagy a balgaságát leginkább azon lehet lemérni, hogy miképpen tölti ki az időt, mivel foglalkozik élete perceiben, óráiban. Hiszen a két alapvető dimenzió, a tér és az idő közül, amelyek meghatároznak minket, embereket, az idővel gazdálkodhatunk szabadban. Az emberiség sokat tett a történelem során azért, hogy legyőzze a térbeli távolságokat, hogy térben is kitáguljon a világa, s ért is el eredményeket. A tér azonban mégiscsak jobban behatárolja az ember lehetőségeit, s nem is mindenkinek adatik meg a lehetőség, hogy óriási távolságokat hidaljon át, hogy ki mozduljon abból a kis világból, amely általában körül veszi. Vagy ha át is települ innen oda, ott is csak ugyanúgy meglesznek a térbeli korlátok. Az idő felhasználása tekintetében azonban valamelyest szabadabban dönthetünk. Különösen a mai korra jellemző – az elmúlt évszázadokkal összevetve – hogy az emberek többségének jócskán megnövekedett a szabad ideje. Még akkor is igaz ez, ha sokan talán felhördülnek ezt a kijelentést hallva, gondolván, hogy alig jut idejük valamire is, állandóan rohannak. Azonban, ha jól utánagondolnak, be kell látniuk, hogy annak a sok-sok dolognak a jó részét, amivel kitöltik életük perceit, ők választották meg szabadon, míg a múltban élő embereknek erre sokkal kevésbé volt meg a lehetőségük.

Igen, életünk bölcsességét vagy balgaságát elsősorban az mutatja meg, hogy mire használjuk fel az időnket. Mitől lesz azonban bölcs vagy balga az időtöltésünk? Mit kell tennünk, ha bölcsnek akarunk lenni? Hiszen sokan úgy gondolják – és úgy is élnek –, hogy nem le-

het értelmesebb dolgot tenni annál, mint ami az adott pillanatban a legjobban esik, a legélvezetesebb, vagy éppen leghasznosabb, ami éppen kielégíti valamilyen aktuális vágyunkat. Csakhogy az élvezetes pillanat vagy óra elmúlik – s utána, vagy éppen miatta keserű napok, hetek, esetleg évek, vagy netán egy egész megnehezített élet következhet. Ezzel szemben a bölcsen eltöltött idő olyan, amit nem kell utána megbánnunk, amellyel nem okoztunk kárt sem másoknak, sem önmagunknak. Olyan idő, amelyben építettünk, és nem romboltunk, amelyben többek lettünk, és nem kevesebbek, amelyben előre haladtunk, és nem visszacsúsztunk. Más az okosság és más a bölcsesség. Az okosság arra képesíti az embert, hogy kitűzött céljait a legalkalmasabb, legcélravezetőbb módon érje el. Azonban a cél itt lehet rossz is! A gátlástalan és gonosz emberek is lehetnek nagyon okosak, és sokszor azok is. A bölcsesség azonban nem egy-egy tetről, egy-egy részleges célról szól, hanem az egész életünk irányultságáról. A végső, legfőbb célját szem előtt tartó, mindig annak fényében dönteni igyekvő embert nevezzük bölcsnek.

Keresztény hitünk szerint a végső, legfőbb cél pedig az üdvösség, az örök, boldog élet, amely túlmutat ugyan ezen a világon, de amelynek elérésén mégis csak ebben a világban fáradozhatunk. A mai példabeszédben a menyegzős lakoma jelképezi az örök üdvösséget, amelyre meghívást kaptunk Istentől. Aki elfogadja ezt a meghívást, annak bizony már itt a Földön az oda vezető útra kell irányítania a lábait. Az utat a boldog örök-kévalóság felé Jézus mutatta meg tetteiben és szavaiban. Az Ő követése az igazi életbölcsesség.

(Finta atya október 15-i kecskeméti prédikációja)

Az Úrral való egység imája

Imádott Jézusom! Lábunk együtt járjon, kezünk együtt gyűjtsön, szívünk együtt dobbanjon, bensőnk együtt érezzen. Elménk gondolata egy legyen, fülünk együtt figyeljen a csöndösségre, szemünk egymásba nézzen és tekintetünk összeforrjon, ajkunk együtt könyörögjön az Örök Atyához irgalomért! Ámen.

Egyházközségi hírek

Október 29-én vasárnap délután 2 órától végezzük a temetőben a síremlékek megáldását. A megemlékezést Lukács András atya sírjánál lévő keresztnél kezdjük, ahol rövid imádságot végzünk az elhunytakért, majd innen indulva végezzük a bejelentett síremlékek megáldását.

November 1-én, szerdán Mindenszentek ünnepén templomunkban vasárnapi miserend szerint, reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor lesznek a szentmisék. Pusztaberken 11 órakor tartunk szentmisét. Ne felejtjük el, hogy ez a nap parancsolt ünnep, a szentmisén való részvétel kötelező!

November 2-a csütörtök Halottak Napja. Az elhunytakért reggel 7 órakor és este 6 órakor mutatunk be szentmisét. Az esti szentmise előtt fél 6-tól imádkozzuk a rózsafüzért, szentmise végén közös imádságot végzünk a halottakért.

November 3-án lesz a hónap elsőpénteke a szokott rendszerint meglátogatjuk ezen a napon idős - beteg Testvéreinket otthonukban szentségekkel.

November 4-én, szombaton, mint minden hónap első szombatján az esti szentmise előtt negyed 6-tól rózsafüzért imádkozunk templomunkban a békéért.

November 12-én vasárnap lesz az őszi éves szentségimádási napunk. Mivel vasárnapra esik, így kivételesen az egészna-

pos szentségimádást és az utcák szerinti imaórákat most nem tartjuk meg. A fél 10-es szentmise végén kihelyezzük az oltárszentséget, ezt követően közösen végzük az imádást az oltárszentség előtt déli 12 óráig. Délben szentségbetétellel zárjuk le a szentségimádási napot.

November 19-én vasárnap a Szegények Világnapja, ezen a napon a Karitás javára lesz országos perselygyűjtés.

November 26-án vasárnap Krisztust a Világmindenség Királyát ünnepeljük, ez a vasárnap az egyházi év utolsó vasárnapja.

Minden hónap első szombatján ministráns foglalkozásra várjuk a ministránsokat

a templomba. Azokat a fiúkat is várjuk általános iskolás kortól, akik eddig még nem ministráltak, de kedvet éreznek magukban és szívesen szolgálnának ministránsként az oltár körül. A ministráns foglalkozás következő időpontja november 4. szombat délelőtt 10 óra.

Aki halottak napja alkalmából a temetőt ájtatos lélekkel látogatja, és legalább lélekben imádkozik a megholtakért, november 1-8-ig mindennap teljes búcsút nyerhet. Feltételek: szentgyónás, szentáldozás és imádság a Szentatya szándékára. Akik halottak napján (vagyis az azt megelőző nap déltől a halottak napját követő éjfélig) meglátogatnak egy templomot, vagy kápolnát teljes búcsút nyernek a szokott feltételekkel. A látogatáskor egy Miatyánkot és Hírszekegyet imádkozzanak el.

A fájdalom szépsége

Sokan pánikba esünk, amikor nem várt romlás áll elő egészségünk területén. Keresztes a választ a miértekre. Ehhez ad útmutatást napjaink írója, Stoffán György a fenti címen a Szent Kereszt Magazinban megjelent írása, amit ajánlok minden olvasónak azért, hogy a legrosszabb esetben is annak a jó oldalára legyen ereje összpontosítani. (Ne feledjük, hogy a félig üres pohár, az minden esetben félig teli is van!) Íme a történet:

Amikor éreztem, hogy baj van, feleségem autóbába ültetett, mert nem volt idő arra, hogy mentőt hívjon. Olyan fájdalmat éreztem, amelyet el sem tudtam képzelni.

Az autó padlógázzal rohant Dunaújváros felé. Sötét este volt már, és ki-kihagyott az emlékezetem. Mozart koronázási miséje töltötte be az utasteret, s ez átsegített azon az addig soha nem tapasztalt fájdalomon. Rácalmás magasságában egy kicsit enyhült a görcs, s ekkor teljesen magamhoz is tértem. A zenét hallgatva már gondolkodni is tudtam, s belegondoltam abba, hogy milyen nagy tanítómester az Isten. Hiszen megtapasztalhattam Krisztus értünk vállalt szenvedéséből egy keveset, amit a keresztyén ember örömmel és köszönettel viselhet el. És milyen nagyszerű a Gondviselés. A sürgősségben senki sem volt rajtam kívül. Feleségem bekísért, az orvos és a személyzet pedig két órán keresztül csak velem foglalkozott. Bár én epebántalmakra gondoltam, kiderült, hogy egy infarktus, egy tüdőembólia és egy tüdőgyulladás egyszerre lepett meg, s a fáj-

dalom ezeknek volt tudható.

Így, utólag is köszönettel gondolok minderre, hiszen a fájdalom tanít, a fájdalmat fel lehet ajánlani másokért, és ez a fájdalom a krisztusi szenvedésből egy csipetnyi volt. Ebben a fájdalomban és betegségben azonban tanítás is van. Hiszen önzetlen és lelkiismeretes embereket, orvosokat, nővéreket, mentősöket ismertem meg a sürgősségben, a rohammentőben, amellyel Székesfehérvárra vittek, s Fehérváron, ahol végül egy gyors beavatkozással megszüntették a fájdalmat, az infarktust. És élek.

A fájdalom és a betegség után az ember átalakul. Megcsodálja a naplementét, a fákat, a bokrokat, s másképpen hallja a madárcsicsergést, de átértékelődnek az írói meglátások, a hittel és a nemzettel kapcsolatos gondolatok is.

Summa summarum: Jó volt betegnek lenni úgy, hogy eddig alig láttam orvost a baráti társaságomon kívül, mert a betegség bölcsebbé, Istennel való kapcsolatom pedig sokkal közvetlenebbé vált. S talán gondolataim is sokkal rendezettebbek lettek.

Köszegi Fülöp ferences testvér szavai jutnak eszembe: „Egyet tanulj meg, Gyurka, mondta az idős testvér, tudd megköszönni Istennek mind a jót, mind a rosszat. Mert Ő mindennel tanít, amiért hálásnak kell lennünk!”

És Fülöp testvérnek igaza volt. Jó megköszönni a szenvedést, a betegséget, a gyógyulást. Deo gratias!

Isten, amikor teremt, nem látható

Az első ember születését ember nem látta. A másodikét sem, hiszen Éva teremtetésekor Ádámra mély álmot bocsátott az Úr. Mihelyt azonban belép a világba a bűn, az ember azonnal rosszul érti a teremtetést, és elkezd látványosan rendet csinálni. Az eredmény olyan is. Elkezd diktálni a rendet. Jézus azt mondja, ne tudja a jobb kezed, mit tesz a bal. Amikor Mennyei Atyához fohászkodsz, vonulj rejtekbe! A teremtetés diszkrét, de az eredmény látható. Ma már nincsenek hálószoatitkok, mondja a bulvársajtó. Sikertől lealacsonyítani a teremtetés titkát. A láрма nem a teremtetés helye. A kiáltás és az öröm igen. Minden ember születésében, minden nemes gondolat és mű megalkotásában ott van Isten.

Sánta János

Szentmiseszándékok

November

1. Szerda - 2. Csütörtök - 3. Péntek - Gál Géza, felesége Kovács Mária, unokáik Arnold, Gábor, Tamás és elhunyt családtagok, Holman István, felesége Vámos Erzsébet, fiaik István és Tibor és elhunyt családtagok 4. Szombat - Kristók János, felesége Híves Katalin, hozzátartozók, valamint Kristók Ignác, felesége Molnár Katalin - Pincze Imre és hozzátartozók - Kaba Istvánné Kovács Ilona Erzsébet és hozzátartozók - Mák Brigitta, két gyermeke Kornél és Olivér 5. Vasárnap - Kocsisné Urbán Erzsébet 6. évforduló, testvére István, édesapjuk, szülők, nagyszülők, élő és elhunyt hozzátartozók - Híves Ignácné Kopisz Mária, férje és gyermekei - Neisz József, felesége Csabák Ilona, gyermekeik Mária és József, élő és elhunyt családtagok 6. Hétfő - 7. Kedd - 8. Szerda - 9. Csütörtök - 10. Péntek - Csabák István, fia Csaba, élő és elhunyt hozzátartozók 11. Szombat - Szakács Ferenc, felesége Viktor Erzsébet, szülei, testvéreik, nászuk, nászasszonyuk, élő és elhunyt hozzátartozók - Fábán Ignác, szülei, apósa, anyósa - Csillag Ferenc, szülei, apósa, anyósa - Fábán József és élő családtagok 12. Vasárnap - Halaj József 1. évforduló, élő és elhunyt hozzátartozók - Csernák István, lánya Katalin, a Csernák és Zöllei család élő és elhunyt hozzátartozók - Fábán István 3. évforduló, felesége Laczó Ilona és hozzátartozók 13. Hétfő - 14. Kedd - 15. Szerda - 16. Csütörtök - 17. Péntek - Urbán, Molnár, Valkó és Varga család élő és elhunyt hozzátartozói, és a Kalmár család halottai 18. Szombat - Valkó János, fia János, szülei, apósa, anyósa és élő hozzátartozók - Szabó János 23. évforduló, szülei, apósa 13. évforduló, élő és elhunyt hozzátartozók - Koza István, felesége Mészáros Borbála 11. évforduló, Dósa János, felesége Csillag Ilona, élő és elhunyt hozzátartozók	- Belencsák és Erdős család - Kaba, Balogh, Varga és Pálkás család élő és elhunyt tagjai 19. Vasárnap - Boda István 5. évforduló, felesége Csillag Anna, szülei, élő és elhunyt hozzátartozók - Pölhös Péter, szülei, Záhorszki és Csillag család élő és elhunyt hozzátartozók - Kuris Jánosné Kakas Erzsébet, öccse József, szülők, nagyszülők, Kuris és Kakas család élő és elhunyt tagjai - Záhorszki Mihály, felesége Gubik Gizella, a család élő és elhunyt tagjai 20. Hétfő - Soós Miklós, szülei, sógora, unokaöccse, élő és elhunyt hozzátartozók 21. Kedd - 22. Szerda - 23. Csütörtök - 24. Péntek - ifj. Jakubecz György 2. évforduló - Csillag János 5. évforduló, fia János, veje Hegedűs János 25. évforduló és szülei - Molnár István 25. évforduló, felesége Laczó Erzsébet, fiuk István, Laczó és Molnár család élő és elhunyt családtagjai 25. Szombat - Kiss András, felesége Kristóf Julianna, élő és elhunyt hozzátartozók - Káplár Győző, Jenei és Káplár család halottai - Bernhardt László 6. évforduló, szülei, anyósa, apósa és hozzátartozók - Kristók Sándor, felesége Molnár Ilona, fiuk József, szülei, testvéreik élő és elhunyt hozzátartozók - Halaj Ignác, felesége Kosztrihán Mária, fiuk Ignác és felesége, lányuk Margit és férje, szülei, testvéreik 26. Vasárnap - 27. Hétfő - 28. Kedd - 29. Szerda - 30. Csütörtök -

Ez történt

Keresztelések

31. Lakatos Léna Liliána
(Lakatos Gábor – Orsós Klaudia Dzszenifer)
32. Busai Olivér (Busai Tamás – Drájkó Zsóka)
33. Koplányi Sára Luca (Koplányi Dávid – Veres Evelin)

Temetések

30. Kovács Ferencné
Szabó Mária Magdolna (1938)

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: Máthé György plébános
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió
 Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszamkegye.hu>
 email: emje52@gmail.com